

[Ole Bjørn Kraft.]

nye Forfatning. Men det var ikke Tilfældet. Det ærede Medlem tillod sig i en skolemestererende Tone at tale om en Skribent, som ikke har Sæde i dette Ting; det fandt jeg urimeligt og Spild af Tingets Tid. Og den øvrige Del af det ærede Medlems Tale beskæftigede sig jo ogsaa med Spørgsmaal, som jeg fandt det rimeligst, at han havde undladt at beskæftige sig med, da de ikke hvilede paa Kendsgeneringer, som forelaa for det ærede Medlem, men kun paa Formodninger, som han har læst i sine Parti-blade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg kan ikke erkende, at jeg over for den paagældende — lad os nævne Navnet igen: Redaktør Vigen — har anvendt nogen som helst skolemesteragtig Tone, men jeg har tilladt mig at kritisere ham paa Grundlag af den offentlige Virksomhed, han udfolder som politisk Skribent, og under hvilken han ikke tager i Betænkning at kritisere os andre. Skulde der ikke være lige Ret dér? Adgangen til denne Talerstol staar naturligvis endnu ikke ham aaben, men Adgangen til „Berlingske“s Spalter staar formentlig heller ikke til enhver Tid os andre aaben.

Jens Thomsen: Under Finanslovbehandlingens sidste Vinter blev der ført forskellige Forhandlinger om et Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, der fik Tilslutning fra den højtærede Statsminister, og Statsminister Stauning gav Tilslutning til, at Samarbejdet skulde etableres paa den Maade, at der skulde gennemføres saadanne Priser paa Landbrugets almindelige Salgsvarer, at en almindelig dygtig Landmand kan opnaa samme Løn ved Arbejde i sin egen Bedrift, som der betales for tilsvarende Arbejde i andre Erhverv. Statsministeren kunde have indfriet dette Tilsagn ved at gennemføre de enstemmige Krav fra hele Mejeribrugene til Smørloven, men han gjorde det ikke. Statsministeren ønsker ogsaa rimelige Kaar for Landarbejderne, og hans Udtalelser paa Fagforbundenes Generalforsamling viste, at Betingelsen derfor er den, at der tilvejebringes

gode økonomiske Vilkaar for Landbruget. Men Statsministeren har ikke gennem sine Handlinger vist Viljen til at skabe de gode Kaar for Landarbejderne.

Statsministeren har ogsaa Vilje til at nedbringe Arbejdsløsheden, men han vil ikke betale Prisen. Gennem mange Aar er det statistisk bevist, at der altid er et bestemt Forhold mellem Arbejdsløshedens Størrelse og Landbrugets Forrentningsevne. Naar Landbrugets Forrentningsevne er god, er Arbejdsløsheden lav, og omvendt. Jeg vil gerne rette det bestemte Spørgsmaal til Statsministeren: Hvorfor vil Statsministeren ikke gaa den eneste Vej, der fører til Maalet?

Statsministeren ønsker ogsaa en sund demokratisk Udvikling. Gennem Norges og Sveriges Statsministre og Finlands Finansminister fik man paa det saakaldte Arbejder- og Bondestævne i Odense Oplysning om, hvordan man i de tre nordiske Lande har gennemført en sund demokratisk Udvikling ved at skabe gode og lige Arbejdsvilkaar for de forskellige Erhverv. Men det Monopolsystem, der her i Landet skaber Armod paa Landet og Millionærer i Byerne, staar i den mest skærende Modsetning til det Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, der er gennemført i vore Nabolande mod Nord, til Held og Lykke for By og for Land.

Men med Statsministerens Handlinger er det, som Paulus siger: Det gode, som jeg vil, gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg. Det er vel noget dristigt at sammenligne Statsministeren med den store Romer med den store Sandhedserkendelse, men da Statsministeren paa mit Spørgsmaal om Produktionsprisen paa Landbrugsprodukterne gav et Svar, der var et Løfte til Landbruget, troede jeg, at der bag dette Løfte stod en ærlig Vilje, og denne Tro vil jeg trods mange Skuffelser ikke slippe, for hvis Statsministeren vil indfri dette Løfte, faar Landbruget alt, hvad det forlanger, nemlig Arbejdsvilkaar lige med de andre Erhverv. Og naar Landbruget faar det, er det villig til at dele onde og gode Tider med alle Erhverv.

Statsministeren kunde, som sagt, have indfriet Løftet ved at efterkomme Mejeribrugets enstemmige Krav til Smørloven. Men naar jeg trods alle Skuffelser holder fast ved Troen paa Statsministerens ærlige